

SVJEDOČANSTVO IZ KNJIGE "MENI JE BOG POMOGAO" -

www.molitvenici.net

SVETOM JOSIPU ZA SRETNU SMRT

Bila sam djevojčica. Primila sam prvu svetu pričest. Bila je nedjelja, sunčano i toplo, a ja sva u bjelini. Prije mise išla sam se pokazati baki koja je ležala teško bolesna. U tom trenutku nisam znala da će još samo nekoliko sati biti s nama.

Pričest je bila obavljena i zbog toga sam bila sretna, ali je moju sreću pomutila bakina bolest. Baka se cijeli svoj život molila svetom Josipu za svoju sretnu smrt. Moja mama, za koju mislim da je velika vjernica, silno se trudila da baku u njenim posljednjim

trenucima života isprati svećenik.

Svi smo bili okupljeni oko nje.

Dok je svećenik uz upaljenu svijeću molio i davao bolesničko

pomazanje, baka je polako napuštala ovaj svijet.

Svećenik, koji je bio i kućni prijatelj, okrenuo se prema nama i

rekao: "Još malo."

Kako je on privodio molitvu kraju, tako se gasila bakina

ovozemaljska životna svijeća.

Teško je disala, živo se sjećam kako je svojim pogledom

obuhvatila cijelu prostoriju. Kao da nas je još jednom željela

vidjeti sve okupljene i tu sliku ponijeti sa sobom u vječnost.

Kazala je: “Koji je to mladić u bijelom došao? Dajte mi da

ga vidim.” (Moja majka je to kasnije protumačila da je

Isus došao po nju da ju odvede u nebesko kraljevstvo.)

Udahnula je i izdahnula zrak snagom svojih umirućih

pluća i kazala: “Gotovo je.” U tom trenutku zauvijek nas

je napustila.

